

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Nubes. Prophetæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

cio nostro, quæ modico temporis momento vinum fiat, ut receptos ad nos populos sentire & facere nobiscum intelligamus. Quamvis longe sublimiore significato, preces quæ huiusmodi mysterio adhibentur, humanam naturam indigent aggregari ad divinam, uti divina humanam ad se traxit. Hinc Irenæus de Ebionitis loquens, qui unionem Dei & hominis non recipiebant: *Reprobant, inquit, hanc commissionem vini celestis, & sola aqua seculari potari esse volunt.* Alio tamen modo sententiæ; longe faciore aquam vino mixtam ajunt ab Esaia, *Caupones tui miscent vinum aqua, ut id scilicet et innueres,* quod austero amariorique Dei præcepto, jam tum Judæi illi seniores aquæ dilutionem immiscere cœpissent, multa que laxare, & in commodum suum indulgere sibi, legem adulterantes, cum alioquin legem observare fingerent, & quæ minimi momenti essent, religiosissime custodirent, quod eis pluribus objectum est à Domino; ut de menthæ decimatione, & cameli devoratu, tum illud aperitissime:

Capit. 8.

Matth. 15.

Quare vos transgredimini præceptum Dei propter traditionem vestram? Nam, ut inquit Irenæus, non solum per pravaricationem frustrati sunt legem Dei miscentes vinum aqua, sed & suam legem contrariam statuerunt, quæ Pharisæica vocabatur, in qua quædam quidem auferebant, quædam vero addebant, & ex libidine sua interpretabantur: & ut ait Esaia, & Psalmographus subscribit, labis Deum honorabant, cor autem eorum à Deo procul abest, eumque frustra colebant, cum doctrinæ & præcepta hominum edocerent.

AQUÆ RELIQUÆ. CAP. XVII.

Aquarum
distinctio.

Quoniam vero varia admodum est aquarum consideratio, operæ pretium videtur priusquam huic commentario finem imponamus, aquas distinguere, singularumque; mox specierum significata pertractare. Primæ autem omnium videntur esse pluvia, de quibus abunde est à nobis disputatum. His nubes necessario conjunguntur, harum igitur significaciones statim subjiciemus. Subsequuntur inde fontes, mox fluvii, in quos naturæ ipsius impulsu torrentes inferentur, dein confluentia erit cataraeta. Hinc se offeret mare vastum & magnum, cujus pars nobis erit præsulcanda, hæc demum, quæ in conspicuo sunt enumeratis, descensus erit in abditam puteorum profunditatem. In universum autem aquæ singulæ, vel limpida, tranquillæque reperientur, vel turbida atque procellifera, quo constituto, singularum hieroglyphica commodius exequemur.

NUBES PROPHETÆ. CAP. XVIII.

Nubium
hieroglyphica.

Cap. 5.

Nubes in Divinis literis Prophetarum significato passim posita, in quas scilicet Dei veritas extenditur, atque hæc dicuntur mandatum Domini audire, & quo tempore quoque loco pluvia sine obfundendæ cognoscere, & à quibus etiam eas suspendere ipsa res exigat. De quibus, uti superius habebitur, Esaia, *Et mandabo nubibus meis ne pluant super eam imbrem.* Domum enim Israel vineam appellat Vates divinissimus, mandatumque ait nubibus ne super eam pluerent, hoc est, ne Prophetæ oracula sua ulterius in Israeliticum populum conspergerent. Quod autem ad nubem facit, manifestum est eam fuisse multa obscuritatis caligine circumfusam, arcanumque; illud de Christo mysterium, unde nostra omnis doctrina defluxit, per tenebrosas aquas, densissimis quippe nubibus collectas, Psal. xvii. indicari Theologi monuerunt. Nam ubi, *Et nebula pulvis pedum ejus,* Eucherius nebulas pro mysteriorum velamento hieroglyphice positas ait. Nam & caligo in id accipitur significatum: uti pote quæ divinorum secretorum operimentum intelligatur, ut Psal. *Caligo sub pedibus ejus:* atque ubi: *Posuit tenebras latibulum suum.* Est & ubi significant perperam admissorum abolitionem, ut apud Esaia: *Delevi ut nubem iniquitatem tuam, & quasi nebulam peccata tua,* Eucherius idem, ubi legitur: *Velut nubes pertinuit salus mea,* iniquorum ait tempora significari. Quinetiam propter eandem Prophetæ duritiem atque difficultatem, doctrinamque; solido velut quodam corpore concretam acerrime disfluentem, ex grandinis metaphora signatam Psal. vii. viri iidem divina mente prædicta didere. Alioquin nix, glacies, & grando in Divinis literis plurimum ponuntur pro duritia atque rigore delinquentium. Et quod ait Dominus, *Onite ne fuga vestra fiat hyeme vel Sabbato:* sunt quæ peccatorum immunditiis occupatam, scelerumque voraginibus immerfam atque detentam; per Sabbathum autem, cessationis diem innui vere dicant, cavendum idem tamen ne cum dies illa ingruerit, desides & à bonis operibus cessantes deprehendamus. Non enim sufficiat non peccare nisi bona etiam

Psal. 17.

Cap. 44.

Matth. 24.

A etiam opera faciamus: quia tam rebellis est vetita consecrari, quam contumacis facienda relinquere. Ac de nive, & omni glacie, sentit idem Eucherius: de pruina vero secus, quippe quam abstinentia symbolum esse tradit, propterea quod ea sit in causa, ut calor corporis ad salubritatē refrigerat. *Pruina ab abstinentia symbolum, quare.* eaq; de causa dictum, *Factus sum sicut iter in pruina.* Et quoniam huc incidimus, LXVII. Psalmo ubi legitur, *Et virtus ejus in nubibus*, Theologi Apostolos idem idem per nubes interpretantur, veluti procul extantes, & supra terrena omnia negotia in altum evehctos, diviniq; insuper spiritus aqua plenos, qua mox arva, campos, & universam terram inundarent, unde fecundissimos bonorum fructuum proventus obveniret. Hujusmodi enim pluviam decidere, & rotulentum imbrem terram irrigare, nostra pietas per preces polcere consuevit.

FONTES LIBRI. CAP. XIX.

SEquuntur fontes, de quibus Psalmo sexagesimo octavo legimus, *Ex fontibus Israel Dei laudes in ecclesia emanare*: quod ita Theologi accipiunt, ut intelligamus, ex Legis & Prophetarum libris veluti ex quibusdam fontibus perennibus, Israelitico olim populo Dei doctrinam atque cognitionem affuisse: ex quibus fontibus viri illi sanctissimi ac Deo pleni multa haurientes, hymnos in Dei laudem componebant. Apostolus etiam, primos Christianæ pietatis doctores à Christo electos, per aquarum fontes, qui repente apparuerint, interpretes plerique designarunt, ubi Euthymius unanimem veterum sententiam secutus, & penumero ait per Aquam, Evangelicæ prædicationis doctrinam significari. Jam quod David ait, *Inter montes transibunt aqua, potabunt eas omnes bestie agri*, O. *Psalm. 104.* stendere voluit, nulla tam alpètria, tamq; inaccessibleia loca fore, in quæ doctrina Divinæ legis non sit penetratura: nam per bestias pleriq; sacre Scripturæ locis impii ponuntur, & qui nullam adhuc rerum divinarum doctrinam audierunt. Et quod Levitico legislator vaia omnia pollui dicit, in quæ pollutorum morticinum inciderit, exceptis, inquit, fontibus aquarum, per fontes quippe & cisternas, & castella, & collectiones aquarum, doctrinam intelligens, & Magistros, qui quod pravis nonnumquam moribus polluti sunt, non tamen prorsus abominandi: de quibus scilicet Matthæus, *Omnia quacumq; dicunt vobis, facite & custodite, secundum autem operum eorum nolite facere.* Ad hæc sextis Hebraeorum castris per xxi. aquæ dulcis fontes ad Elim repertos, Hieronymus Apostolos xii. interpretatur, de quorum fontibus derivata aqua totius terrarum orbis siccitatem rigant. Communi vero scriptorum omnium consensu, dulcedo aquis præcipue fontanis attribuitur, quamvis in optima aqua neque sapor neque odor ul' us à Phycis requiratur. Quia tamen sitientibus, cum scilicet sicco spuit ore viator, aquæ potus suavissimus accidit, factum ut Poeta *dulcis aqua saliente sitim restringere vivo*, *Virg. Ecl. 5. Deut. 32.* inter objectamenta ingenii posuerint. Ita illud Deuteronomii cantico expressit, mel de petra dictum super Mose, hoc est, tam suavem tamque dulcem & amabilem aquam, ut melli similis esse videretur. Chrysofomus quoque aquæ suavitatem pro melle ex petra profliente intelligit, cum nusquam legatur mel à Mose de petra unquam eductum. Apud Davidem vero Psalmo lxxxii. *Educto de petra melle saturavit eos*, Interpretes ita dicunt: *Parvit Christus quatuor millia hominum septem panibus, quia potavit eos mellita doctrina sua usque ad saturitatem.* Res enim omnes ab eo gesta, præter historiam, mysticum etiam sensum secum trahunt. *Quam dulcia (canit pietas) faucibus meis* *Psalm. 119. 1. Cor. 10. Psalm. 41.* *eloquentia tua! super mel ori meo.* Petra igitur illa unde fluebat aqua, ut Apostolus ait, erat Christus. Atque hic fons ille fertur, de quo cecinerit David: *Sitivit anima mea ad Deum fontem vivum.* *Zach. 13. Hierem. 2.* Zacharias patentem fontem dixerit appariturum: Hieremias fontem aquæ vivæ derelinquendum conqueratur.

FLUVII CHRISTUS. CAP. XX.

SEdenim in fluviorum metaphoris longe frequentius est in Divinis literis Christi significatum, ut *Metaphorica fluviorum in Divinis* *Psalm. xlv. Fluminis impetus lacificat civitatem, quam incolit Deus, ubi nostri Theologi flumen Christi esse dicunt, propter ducissima ejus fluentia, de quibus Psalmo primo multa disserere. Hinc acceptione* *apud Prophetas legas: Ecce ego ad eos de labor quasi tranquillum flumen.* Et *Eccl. 24. Ego sapientia effudi flumina: ego quasi trames aqua immenso de fluvio: ego quasi fluvius Doris, & sicut aquaductus exi- Joan. 71. vi de Paradiso: & quæ sequuntur in hanc sententiam. Quinetiam ait Dominus, flumina aqua viva de* *Gen. 2.*